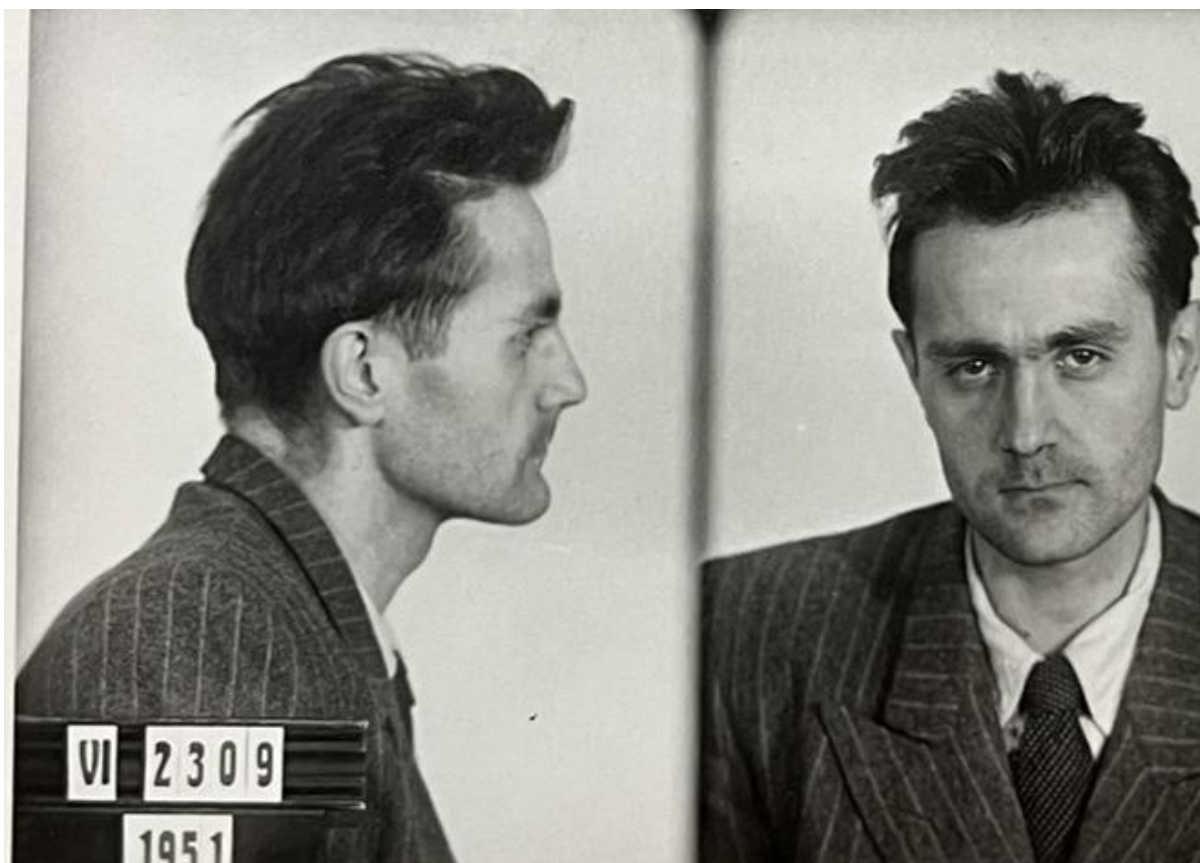

MUDr. SILVESTER KRČMÉRY SF

(1924 – 2013)

(příbeh, modlitba, spev, výzva)

Dominika Semaňáková, František Neupauer, Angelika Šrámková

OZ Nenápadní hrdinovia 2026

Na slovíčko...

V decembri 2025, pri príležitosti 20. výročia odchodu do neba kňaza a jezuitu Jozefa Vatehu SJ (1965 – 2005) vznikol deviatnik, do ktorého modlitby, tvorby, dodávania prosieb a úmyslov sa pridalo niekoľko stovák mladých ľudí.

Po vzore tohto deviatnika sme sa rozhodli pripraviť „v predvečer“ výročia odchodu do domu Otca MUDr. Silvestra Krčméryho (1924 – 2013) podobný deviatnik. Obohatený je o životopisnú črtu a na konci dávame do popredia „výzvu“ OZ Nenápadní hrdinovia i obľúbené modlitby a piesne Silvestra, Vladimíra Jukla a ich priateľov.

Veríme, že sa nájde aspoň jeden človek, ktorého sa dotkne príbeh Silvestra Krčméryho. Dúfame, že sa nájdeme aspoň 2-3, ktorí sa zapojíme do modlitby deviatnika od 1. septembra do 9. septembra. Veríme, že „výzva trojdňa“ inšpiruje iných, aby počas tohto školského roka videli, posúdili a konali v duchu odkazu velikánov, ktorí nám odkrývali cestu, dokážu inšpirovať a pozývajú nás vykročiť v dôvere v ústrety Zmŕtvychvstalému. A možno Vás zaujmú aj piesne a prosba na záver.

Vďaka každému za čas a ochotu vykročiť s nami.

Text vznikol pre vnútornú potrebu (resp. z vnútornej potreby) OZ Nenápadní hrdinovia

I. PRÍBEH

Životopisná črta Silvestra Krčméryho

Silvester Krčméry sa narodil v Trnave 5. augusta 1924. Dňa 28. septembra bol pokrstený jezuitským pátrom Vendelínom Javorkom SJ, neskorším prvým rektorom Pápežského kolégia Russicum v Ríme. Svoje detstvo a mladosť prežil v slovenskej katolíckej rodine v mestskom prostredí v Banskej Bystrici. V máji 1937 tu prijal sviatosť birmovania z rúk biskupa Andreja Škrábika a zvolil si birmovné meno Andrej.

Jeho otec Ladislav Karol Krčméry (1894-1970) bol od roku 1938 riaditeľom Mestskej elektrárne v Banskej Bystrici. Matka Margita, rod. Jablonská (1901-1976), pracovala ako úradníčka, neskôr ako domáca. V spoločnom manželstve sa im narodilo šesť detí (Karol, Silvester, Margita, Cyril, Vladimír a Gabriela).

V rokoch 1934-1942 Silvester Krčméry študoval na Československom štátnom reálnom gymnáziu Andreja Sládkoviča v Banskej Bystrici. Počas celého štúdia mal výborné študijné výsledky. Bol aktívny v katolíckom skautingu, zúčastňoval sa skautských táborov a prejavil i svoj spisovateľský talent. Už vo veku 12 rokov viazal zošity spomienok na prežité prázdniny. Svoju mladosť prežil v duchu rímskeho príslovia – „*Nulla dies sine linea*.“ (Ani deň bez čiarky/nezaháľaj ani deň) a zároveň v uplatňovaní zásad rodiny Krčméryovej v praxi – v duchu skromnosti, uvedomenia si chyby a pravdivosti.

Duchovne Silvestra formovala rodina a ďalšie duchovné osobnosti ako profesor Viliam Pavlovský, študent teológie, neskorší jezuitský páter František Paňák či banskobystrický kňaz Július Krébes. Po jezuitských duchovných cvičeniach, ktoré absolvoval ako gymnazista, pocítil v sebe volanie po kňazskom a rehoľnom povolaní. Silvester na tento okamih spomína aj vo svojom denníku. Dňa 1. mája 1942, v deň, ktorý označil za „*historický deň*“, si do denníka zapísal: „*Vstanem od učenia a idem k svojmu pátrovi. Páter, chcem sa stať jezuitom.*“ Neskôr si na dané obdobie spomínal nasledovne: „*Z toho štádia trochu uličníckeho, čo bolo takého skautsko-prírodného [razenia], som začal chodiť na stanovačky a na všelijaké stretanie mládeže (a prípadne aj črty trochu nacionálnej), tak som potom veľmi rýchle prešiel do tejto regenerácie alebo revolúcie v Cirkvi, ktorou prechádzal u nás profesor Kolakovič.*“

Jeho otec Ladislav chcel, aby mal Silvester v rukách najskôr nejaké svetské povolanie. Tak sa mladý Silvester, po vzore svojho strýka Karola Krčméryho (1887-1934), niekdajšieho riaditeľa trnavskej nemocnice, rozhodol pre dráhu lekára.

Štúdium medicíny začal na Lekárskej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave v školskom roku 1942/43. Počas štúdia sa stretol s chorváckym kňazom a profesorom sociológie Tomislavom Kolakovičom.

Na stretnutie s ním spomínal aj po rokoch slovami: *„Stretol som konečne jedného svätca. [...] Bol to človek, ktorý bol zrejme svätec. Ktorý veci bral tak vážne, že svoj život a všetko bol ochotný hneď obetovať... Usiloval sa ľudí tak vyburcovať, ako Kristus kedysi vyburcoval...“* Ten v ňom ešte viac rozvinul ducha laického apoštolátu. Pochopil, že je potrebné dávať si v živote veľké ciele, nie malé a že aj ako lekár môže urobiť veľmi veľa dobra. Rozhodol sa pre kožné lekárstvo. Jeho veľkým snom bolo poraziť malomocenstvo a podľa spomienok Gabriely *„ísť ako misionár do sveta.“ Veľmi chcel ísť medzi malomocných, to bolo také jeho želanie. Aj sa na to pripravoval.“*

Spoločne s ďalšou významnou osobnosťou podzemnej Cirkvi na Slovensku – s Vladimírom Juklom a ďalšími – sa stal členom Kolakovičovho spoločenstva *Rodina*.

Medicínu študoval v Bratislave, v Prahe a v Paríži (absolvoval tiež študijný pobyt v Maroku). V Prahe študoval od polovice júna 1945, kde sa horlivo venoval aj apoštolátu. Krčméryho a Juklovu apoštolskú činnosť vyzdvihol kňaz Josef Zvěřina slovami: *„Oba rozpoutali v Praze skutečnou vysokoškolskou Katolickou akci... a my jsme se od nich moc učili. Oba by měli dostat pápežské vyznamenání za svou činnost tady.“* V roku 1946 sa vydal na študijnú cestu po Francúzsku, v rámci ktorej absolvoval skúšky z bakteriológie, parazitológie, z tropickej a internej medicíny. Silne naň zapôsobil apoštolát františkána, pátra Jána E. Urbana.

Štúdium medicíny ukončil v Prahe, kde promoval 7. mája 1948 ako „doktor všetkých vied lekárskech“ MUC. Na jeho promočnom oznámení je výrok z Matúšovho evanjelia: *„Nie zdraví potrebujú lekára, ale chorí. Idte a učte sa, čo znamená ‚milosrdenstvo chcem a nie obeť‘. Lebo som neprišiel volať spravodlivých, ale hriešnikov.“*

Väznený od roku 1946

Rok 1946 sa na Slovensku niesol v znamení posledných slobodných volieb. V Československu ešte nebola vláda jednej strany, no ministerstvo vnútra už mali v rukách príslušníci komunistickej strany a podľa toho sa aj správali. Na lavicu obžalovaných sa dostali mnohí nevinní. Medzi nimi bol aj Silvester Krčméry, a to už začiatkom roka 1946. Vyšetrovaný – za spoluprácu s Kolakovičom – bol v neskoršom sídle Štátnej bezpečnosti (ŠtB) v budove „U dvoch levov“ v Bratislave. Dôvodom jeho prvého zatknutia bol rozvoj hnutia laického apoštolátu, tzv. katolíckej akcie. Silvester Krčméry bol odsúdený na 4 týždne.

Po skončení štúdia pracoval ako lekár v českom pohraničí a potom na Kožnej klinike v Košiciach. V časopise *Československá dermatológia* publikoval odborné štúdie.

Dňa 1. januára 1950 nastúpil na základnú vojenskú službu. V Ružomberku absolvoval dôstojnícku lekársku školu. V noci z 26. na 27. júla 1951 bol zatknutý a obvinený z vlastizrady pre jeho laický apoštolát. V tom čase mal 26 rokov.

Po 24. júni 1953 odmietol akúkoľvek výpoveď, pretože: *„Štátnej bezpečnosti vôbec nejde o pravdu, ale o zničenie Cirkvi.“* Krčméry okúsil chlad, hlad, bitie, škrtenie, kopance, hlavu mu otlkli o stenu, nalomili mu a neošetrili dve rebrá, hodiny musel stáť v pozore a dňom i nocou chodiť po cele. Za najhoršie považoval tzv. rukavičkové metódy – izoláciu, duchovné mučenia. Samotka – jedno z najtvrdších duchovných mučení pre človeka. Cela – vo vnútri klieťka, celý deň ako v skrini, strava minimálna, každý tretí deň a len tretina dávky – hladovanie. Modlitba sa stala jediným nástrojom, ako sa vo väzení nezblázniť. Vo vyšetrovacej väzbe strávil tri roky, z toho štrnásť mesiacov na samotke.

Na Vojenskom súde v Trenčíne predniesol 24. júna 1954 legendárnu obhajobu. 29-ročný Silvester Krčméry povedal: *„Vy máte v rukách moc, ale my máme pravdu. Tú moc vám nezávidíme a netúžime po nej, nám stačí tá pravda. Lebo je väčšia a silnejšia ako moc. Kto však má v rukách moc, ten si myslí, že môže pravdu potlačiť. Zabiť. Alebo i ukrižovať. Ale pravda dosiaľ ešte vždy vstala i vstane z mŕtvych.“* Po vypočutí tejto obhajoby sa Silvestrova rodina modlila v najbližšom Kostole sv. Anny, aby ho nepopravili. Odsúdili ho na 14 rokov odňatia slobody. Členovia Kolakovičovej Rodiny boli odsúdení spolu približne na 600 rokov odňatia slobody.

Odsúdený bol za údajnú velezradu. Dôvodom bolo zakladanie krúžkov, ktoré mali byť podľa rozsudku súčasťou vatikánskej Katolíckej akcie, ktorá mala za cieľ vyvíjať podľa politických smerníc Vatikánu činnosť smerujúcu k rozvráteniu ľudovo-demokratického zriadenia. Podľa Krčméryho, jediným spôsobom, ako prežiť samotku vo väzení, bolo

vytvorenie akejsi pevnej siete. Jeho deň mal presnú štruktúru, aby dokázal rozlíšiť ráno od obeda a večera. Ráno sprevádzala ranná modlitba a keďže nebol kňazom, sv. omšu si len odrecitoval po latinsky.

Vo vyšetrovacej väzbe i vo väzení zažíval hrozné muky. *„Rev zo susedných ciel a strašné klatie mučených spoluväzňov svedčili, že vo svojom utrpení nie som sám. Pôsobenie energie bolo úplne zrejmé. Ak sa klb prsta dotkol kovového predmetu, vznikla bolesť ako pri elektrickom kontakte. Prúd menil svoju intenzitu: niekedy bola vystupňovaná do neznesiteľnosti, inokedy celkom prestala. Napríklad keď v celej budove zhaslo svetlo. Bolesť sprevádzala silná triaška. Charakteristický bol prudký pokles telesnej váhy elektrizovaných obetí. Sám som za krátky čas stratil z osemdesiatich kilogramov asi tridsať.“* V spomienkach na dané obdobie ďalej píše: *„Bol som dlhé mesiace na chodbe pankráckej povražárne. To znamená, pozeral som sa denne do tváří ľuďom, ktorí išli na smrť. Poznám ťažkú hrôzu týchto miest. Bol som dlhé dni a týždne v celách bláznov, vystavený ich zúreniu. Bol som aj svedkom toho, ako boli ľudia, uvedení injekciami do bezvedomia, v ňom protokolárne vyšetrovaní. A viem, že na základe takto získaných priznaní boli ľudia odsúdení na vysoké tresty. ... Aj keď som nebol priamo na fronte, poznám zblízka hrôzu vojny. Ale to, čo som zažil v Ruzyni, bolo mojím spôsobom najhoršie. Pretože tamojšie mučenie sa dotýkalo najvnútornejších sfér ľudskej duše. Pretože tam experimentovali s niečím, na čo človek nemá právo.“*

Vo väzení Silvester často pracoval na ošetrovni. Žiadal si prácu v bani, medzi robotníkmi. Vzhľadom na to, že bol označený za veľmi nebezpečného väzňa, mu nebolo vyhovené. Ako všeobecný lekár vo väzení praktizoval aj povolanie stomatológa. Nebol tam totiž žiadny zubár. O jeho túžbe byť nápomocný spoluväzňom svedčí aj toto svedectvo: *„Bol odsúdený na 14 rokov odňatia slobody a keď bol prepustený z väzenia, prosil, aby ho tam ešte aspoň jeden mesiac nechali. A uviedol dôvod: „Lebo ten odsúdený vo vedľajšej cele sa vám zo zúfalstva obesí.““*

Zo 14 rokov strávil 10 vo viacerých väzniciach (Banská Bystrica, Mírov, Ostrov nad Ohří) a v pracovných táboroch. Napriek tomu všetkému, čo zažil vo väzení, v jeho väzenskom spise čítame jeho charakteristiku nasledovne: *„Mám rád ľudí (všetkých), prácu a veselosť.“* Z väzenia písal listy, ktorými sa snažil povzbudiť. Napríklad svojej mame napísal: *„Mamka drahá! K Tvojim meninám Ti prajem všetky dary a milosti Božie a hlavne mám takú veľkú radosť z toho, že ku každej modlitbe tak odovzdané pridávam to „bud’ Jeho vôľa“. ... „Musíme byť veľmi kludní, veď i Boh je veľmi kludný a nepotrebuje vybuchovať, veľa hovoriť alebo aj niečo hovoriť.““*

Po prepustení z väzenia

Pár mesiacov pred vypršaním 14-ročného trestu chceli Silvestrovi udeliť milosť a prepustiť ho. On to odmietol, tvrdil, že sa nepolepšil a jeho názory sa nezmenili. Stál si za tým, že súd bol nezákonný a toho, čo mu dávali za vinu ako protisocialistickému živlu, sa nikdy nedopustil. Väzenie však opustiť musel.

Po prepustení z väzenia v roku 1964 sa Silvester neutiahol do súkromia, ale začal popri lekárskej praxi, spolu s matematikom a neskôr tajným kňazom Vladimírom Juklom, viesť s komunistickou mašinériou premyslený zápas. Bol to v prvom rade zápas o vnútornú slobodu človeka. V čase, keď nikto nikomu nedôveroval, to boli práve oni, ktorí vytvárali malé spoločenstvá, v ktorých ľudia dôverovali jeden druhému. Jeho byt na Košickej ulici 30 v Bratislave sa stal centrom duchovného sprevádzania. Súčasne spolupracoval s Vladimírom Juklom najprv na evanjelizácii vysokoškolákov, potom učňov, narkomanov, alkoholikov i väzňov.

Cenné sú aj spomienky na osobnosť Silvestra Krčméryho. Majster sveta vo fitnese Daniel Medo povedal: *„Ešte ako pubertiaka ma k Silvovi posielala moja mamina, aby mi rozprával o duchovných veciach. [...] Ja ho dnes považujem za duchovného majstra sveta, a to je oveľa viac ako akýkoľvek môj či iný majstrovský titul.“* Kolega z lekárskej praxe, MUDr. R. Rippel, spomínal na Krčméryho, ktorý svoje povolanie lekára vykonával 20 rokov v Bratislave – v Podunajských Biskupiciach, nasledovne: *„V nálade ukrčtenosti, kolaborácie a konformizmu – bol svetlom.“*

V 80. rokoch 20. storočia, spolu s dlhoročným priateľom, rozvinul činnosť laického apoštolského hnutia, ktoré bolo základom pre neskoršie Hnutie kresťanských rodín na Slovensku, Hnutie kresťanských spoločenstiev mládeže a eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí. V tomto laickom apoštoláte nešlo len o stretávanie sa, ale aj o šírenie náboženskej literatúry či pašovanie náboženských kníh do neslobodných krajín.

Spoločenstvo Fatima

„Celý život a činnosť členov Spoločenstvo Fatima má svoj základ v duchovnom živote, ktorý vychádza z evanjelia Ježiša Krista, a je zameraný na službu jeho Cirkvi. Vzorom života oddaného plneniu Božej vôle a nasledovaniu Ježiša Krista je pre nich Panna Mária. Pre aktuálnosť jej výzvy z Fatimy, ktorou sa obrátila na kresťanov 20. storočia, si ju zvolili za svoju patrónku.“

Silvester Krčméry stál pri vzniku tohto sekulárneho inštitútu spoločne s ďalším členom Kolakovičovej Rodiny – neskorším tajne vysväteným kňazom Vladimírom Juklom.

Po 2. vatikánskom koncile prišlo isté oživenie Cirkvi – cieľom biskupov bolo priblíženie Cirkvi k svetu a jeho problémom a odpovedanie na nové výzvy, aby si Cirkev zachovala svoju tradíciu a učenie. V roku 1974 sa stal spoluzakladateľom spoločnosti Societa Fatima, v ktorej sa podieľal na vydávaní samizdatovej literatúry a organizovaní evanjelizačných spoločenstiev, tzv. krúžkov tajnej Cirkvi. Konali v podobnom „duchu solidarity a priateľstva“ ako autori manifestu Charty 77, avšak v masovom meradle. V popredí bolo osobné stretnutie a konkrétny apoštolát. Silvester Krčméry zohral významnú úlohu pri návrate spisovateľa Dominika Tatarku ku katolíckej viere. Tatarka ho považoval za svojho duchovného sprievodcu a oslovoval ho ako „Apoštola“. Krátko pred smrťou požiadal biskupa Jána Chryzostoma Korca o opätovné prijatie do Cirkvi. V liste Krčmérymu z roku 1986 napísal: *„Silvo, priznávam sa Ti, že neviem byť dostatočne kajúcny. Som stále karpatský pastier, ktorý... nezaslúži si Božie požehnanie, ALE SVITNE NÁM A SVITÁ JEŽIŠ KRISTUS, VÝSLNIE ĽUDSKEJ DUŠE.“*

Silvester Krčméry dôsledne žil to, čo charakterizuje aj dnes apoštolské aktivity Spoločenstva Fatima:

- apoštolát prítomnosti a osobné svedectvo autentického kresťanského života;
- evanjelizácia a katechéza pre deti, mládež a problémových ľudí;

- kňazská pastoračná služba;
- misijné a pastoračné pôsobenie v Rusku.

Ohlas na jeho činnosť a dielo

Na vlnách vysielania Hlasu Ameriky v roku 1984 povedal Anton Hlinka o Silvestrovi: *„Osobnosti ako Silvester Krčméry už i samotným jestvovaním – ani nehovoriac o ich činnosti – sú predzvestou, ba zárukou lepších čias pre národ!“*

V marci 1988 bol Silvester Krčméry jedným z organizátorov Sviečkovej manifestácie v Bratislave. Ľudia pri držaní sviečok a modlitbe museli bojovať s vodnými delami, obuškami či psami. Polícia rozohnala ľudí – zatknutých bolo 150 účastníkov.

Po roku 1989 mu núkali post veľvyslanca vo Vatikáne. Odmietol to. *„Silvo ako lekár sa v tom čase viac venoval drogovu závislým a bezdomovcom.“*

Silvestra si vážil aj pápež Ján Pavol II., s ktorým sa zoznámil ešte v časoch, keď bol krakovským arcibiskupom (1973). Arcibiskup Wojtyła veľmi rýchlo spoznal Krčméryho veľkosť. V roku 1987 ho pozval na biskupskú synodu (aj keď nebol ani len kňazom), no Krčmérymu komunisti nedovolili vycestovať do Ríma. Pápež Ján Pavol II. mu vtedy cez osobnú priateľku Wandu Póltavskú nechal odkaz: *„Na každej súkromnej svätej omši pamätám vyslovene na Teba a cez Teba na Slovensko.“* Po páde komunistického režimu viackrát spoločne osobne komunikovali. Počas návštevy Slovenska, v príhovore zasväteným, vyzdvihol fenomén duchovných cvičení v živote Silvestra Krčméryho. Osobný tajomník Jána Pavla II. kardinál Stanisław Dziwisz ich priateľstvo opísal slovami: *„Na koho si zo Slovákov zvlášť pamätám a koho mal Svätý Otec vo veľkej obľube, to bol Silvo, Silvo Krčméry!“* Pápež Ján Pavol II. ocenil Krčméryho už v roku 1991 udelením Rádu sv. Silvestra.

Posledné roky života prežíval na Košickej ulici 30, kde sa ň starala opatrovateľka. MUDr. Silvester Krčméry ukončil svoju životnú púť v Nemocnici u Milosrdných bratov. Tu dostal niekoľko hodín pred odchodom na večnosť pomazanie chorých od nemocničného kňaza, redemptoristu a lekára MUDr. Jána Janoka. Zomrel 10. septembra 2013 v Univerzitnej nemocnici s poliklinikou Milosrdní bratia v Bratislave.

Silvester Krčméry je osobnosť, ktorá zohrala významnú úlohu pri páde totalitného režimu. Bol uznávaný a oceňovaný doma i v zahraničí. Spolu s Vladimírom Juklom patril k zakladajúcim a vodcovským osobnostiam slovenského disentu. Je nositeľom Radu Ľudovíta Štúra I. triedy a pápežského Radu svätého Silvestra.

NAPÍSAĽI STE NÁM V TÝCHTO DŇOCH AKO STE SPOZNALI SILVESTRA KRČMÉRYHO

Poznala som Silvestra. Každé stretnutie bolo poznačené rozhovorom o meditácii nad Božím slovom a možnostiach šíriť dobro.

Až ako skaut, keď vznikol po jeho smrti zbor s jeho menom.

Počas vysokoškolského štúdia v rokoch 1974-78 na VŠE sa venoval tajným krúžkom vrátane budúcich ekonómov. Nezabudnuteľné výlety do Vysokých a Nízkych Tatier s naším Silvom. Po veľkej búrke na Roháčoch ho chytila zimnica – triaška. Nakoľko nám všetky veci premokli (ešte sme vtedy nemali nepremokavé ruksaky), museli sme sa vzdať prechodu z Roháčov, do Ľaliového sedla a zísť do Račkovej doliny. Podarilo sa nám postaviť stany a prenocovať v stanoch. Ráno nás už budil jeho optimistický hlas a po ťažkom dni fungoval naplno s ponukou: "Teplý čaj, teplé párky!" To sme vtedy netušili, že triaška nebola len dôsledkom búrky, ale najmä dôsledok vyšetrovacích praktík, ktoré zanechali stopu na jeho zdraví.

Poznal som ho, mal som ten dar sa s ním stretávať.

Bol to úžasný človek, pokorný, múdry a usmiaty, silný vo viere a neúnavne vždy na niečom pracoval... a nemal strach z ničoho.

Z Dr. Silvestra Krčméryho išla, napriek šikanovaniu štátnou mocou, radosť a mladý duch.

Mal som rád jeho piesne, pokoj, pokoru a nekonečnú dobrotu, ktorá z neho priam vyžarovala napriek pripútanosti na nemocničné lôžko.

Osobne som s ním bola na všetkých verejných akciách, na ktorých bol prítomný, a raz som bola aj v jeho byte, keď už bol ležiacim pacientom. Bola som vďačná, že som mohla byť tak blízko tomuto výnimočnému, hrdinskému a vernému človeku. Prečítala som všetko, čo bolo o ňom napísané, a doma mám všetko, čo o ňom vyšlo.

Som jeho neter. Naučil nás veľa o duchovnom živote. Vyrastali sme v sieti jeho „stretiek“.

Stretli sme sa pod Červeným mostom cestou na jednodňový výlet v roku 1972. Chodievala som k nemu pravidelne.

Boli sme na jednej zo svätých omší v Silvovom byte asi pol roka predtým, než odišiel.

Raz som ho stretla na svätej omši. Ťažko sa mu chodilo, mal paličku, ktorá mu pomáhala pri chôdzi.

Poznala som ho len z dokumentov a rozhovorov.

Raz ma k nemu do bytu zobral Ferko. Vtedy už ležal na posteli. Mal krásny úsmev. Vždy bol pokorný, pripravený kedykoľvek slúžiť.

Po revolúcii som chodila na stretká s Dankou Kaššayovou. Raz, keď sme boli ako stretko na chate, naše spoločenstvo prekvapila tým, že prišiel na jeden večer Silvo Krčméry. Bol to pre nás hlboký zážitok.

No, only through my research on the Young Christian Workers (JOC)

Yes, after 1989. I wrote about our encounter in articles, books and conferences in France.

Poznala, navštevovala som ho a jeho opatrovatel'ku Milku, keď bol pripútaný na lôžko.

Poznala som ho dlho, v deväťdesiatych rokoch sme sa spolu učili taliansky aj s Vladom a ďalšími.

AUDIO

https://www.nenapadnihrdinovia.sk/wp-content/uploads/2026/08/01_uvodne_slovoOPR.mp3

II. DEVIATNIK

Modlitba je tou skutočnosťou v živote, v ktorej sme najviac ľuďmi. Modlitba musí byť vnútorná. V modlitbe sa oslobodzujeme zo samoty, v ktorej je každý človek. Je totiž v živote určitá samota, ktorú nevie vyplniť ani jeden človek. Jediný Ježiš je vždy prítomný, celkom prítomný, i vtedy, keď sme úplne sami!

Je večer, 25. august 2026. Premýšľam nad dnešným dňom. Možno aj Vy máte podobné dni. Vypnete budík, ranná hygiena, tabletky na tlak. Modlitbou je len krátky povzdych. A začína vybavovanie vecí okolo rodiny, domu. Možno sa aj Vám stalo to, čo sa stalo dnes mne – auto Vám niekto zablokoval a zrazu ste strácali minúty, no mali ste pocit, že to trvá večnosť. Ved' v popredí bolo: „Zmeškám do práce.“ „Nevyhnem sa zápche.“

Do Vášho, môjho príbehu, sa podvedome vsúvajú iné príbehy. Príbehy priateľov, kolegov, známych. A otázky... „Michal sa zatiaľ nenašiel. Asi by bolo vhodné rozvešať letáky...“ Chcete to riešiť, no nemôžete. Pripravujete diskusné podujatie a to je teraz pracovná priorita. „Pane, pomôž!“ – dáte strelnú modlitbu. A večer sa nájdete v chráme.... a nehanbite sa za slzy v očiach... lebo kamarát – manžel a otec... nás predišiel do večnosti. Odchádzate z chrámu a v hlave Vám ako zvon zvoní slová sestier Lazára. „Pane, ak by si bol býval tu... náš brat by nebol zomrel.“ Bijú sa vo Vás slová viery s bolesťou, ktorú zakúšajú najbližší.

A niekde v diaľke počúvate Božiu odpoveď. „Ved' ja som tu. Som v Tebe. Prijal si ma... Ty buď pri iných, pri druhých...“

Je 25. august 2026. S dvoma rehoľnými sestrami sme sa modlili pri hrobe, kde je pochovaný Silvester Krčméry. A rovnako aj jeho príbuzní.

Sestra Mária po modlitbe povie: „Stále, keď som tu, tak sa modlím, aby sme aj my, ale aj vy spisovatelia, publicisti, lekári... vedeli obstať v dnešnej dobe, ktorá má svoje výzvy. Aby sme dokázali obstať ako oni – Silvo, Vlado Juklo, Vladko Krčméry...“

+++

Po dlhom premýšľaní nad konceptom týchto zamyslení sebe i Vám predkladám cestu modlitby a zamyslenia, ktoré sú inšpirované čítaniami týchto dní. Modlím sa k Duchu Svätému a pozývam aj Vás k modlitbe: „Duchu Svätý, ved' moje myšlienky, úvahy... nech sú modlitbou. Modlitbou, dialógom, objavovaním toho, čo je potrebné pre mňa, pre nás, pre dnešnú dobu. Amen.“

Deviatnik sa budeme modliť od 1. septembra do 9. septembra. No ak Ťa, Vás zaujme jedna myšlienka, ostaňte pri nej. Deviatnik nie je „výzva“ (challenge), ktorá sa má začať a skončiť. Je to ponuka. Môže sa stať aj cestou kríža. Nemusím byť aj Veronikou aj Šimonom na tejto ceste... Ostaňme stáť na tom svojom zastavení, ktoré sa nás hlboko dotkne... Bud'me neustále blízko a pripravení poslúžiť Bohu v človeku, človeku v Bohu.

PROSÍME O MODLITBU

k 31. augustu:

- prosím za dar mieru, pokoja v srdci jednotlivca, v rodinách, v štátoch a medzi štátmi,
- modlím za dar pravej štátnickej múdrosti a pokory svetových i našich politikov
- za požehnanie životných partnerov pre mňa, Terezku, Anku a Kiku
- za moje osobné vzťahy, ale aj za tie pracovné a aj za spoločnosť ako takú
- za rozlíšenie Božej vôle v oblasti životného partnera/cesty
- za nové duchovné povolania a horlivú službu
- za duchovnú obnovu farnosti - deti, mládež i seniorov
- keďže je september, tak za cirkevné školy, aby sprevádzali naše deti k živej viere
- chcem prosiť o pokoj a spravodlivosť v cirkvi, aj vo svete
- za dar vďačnosti nielen pre seba
- za pokojný a zmysluplný školský rok pre deti i pre mňa
- za obrátenie môjho 95-ročného otecka
- za spoznanie pravého života a Boha pre spolužiakov, kamarátov, rodiny a známych
- za môjho zosnulého brata Jozefa
- za nových blahoslavených pre Slovensko
- za poďakovanie za manželku, deti a milosť dobre vychádzať s inými
- za spásu duše mojej babky Irenky, ktorá napriek svojmu neľahkému životu niesla mňa aj moju rodinu modlitbami cez ťažké obdobia a skúšky až do jej dnešnej smrti.
- prosíme, aby si Pán použil naše rozhodnutie pre pestúnstvo 2 malým chlapcom a dal nám na tejto ceste múdre srdcia, aby to čo robíme bolo dobré pre chlapcov i pre naše manželstvo
- za zdravie a silu pre rodičov
- za rodiny v kríze
- za Veroniku a jej rodinu
- za uzdravenie zo závislostí
- za nové kňazské a rehoľné povolania

Prosby, ktoré sme dostali k 2. septembru do 10.00 hod.:

- za nový začiatok
- za zdravie, pokoj v duši v období perimenopauzy a za prácu
- za deti v škole a za pomoc pre Nepál a Tibet
- za pokoj vo svete, na Slovensku aj v našich rodinách
- za pokoj vo svete
- za obrátenie v rodine a za pokoj v srdci
- za pomoc pri štúdiu vnuka Lukáša, za uzdravenie Petra a Márie
- za rodinu, najmä za mamičku, ktorá bude mať 90 rokov, a za spásu duší
- za pokoj vo svete
- za obrátenie Ruska

- za viac takých ľudí, akým bol MUDr. Silvester Krčméry
- za vnukov, za dar viery a Božiu pomoc pre nich
- za zdravie vnúčika Edka
- za zmierenie v spoločnosti, za vyjasnenie hodnôt a za to, aby ľudia dokázali žiť kresťanský život každý deň a dôsledne
- za naše deti
- za vyriešenie bývania
- za obnovu vzdelávacieho systému na Slovensku, aby účinnejšie rozvíjal celistvý osobnostný potenciál človeka
- za závislých a ich rodiny
- za mladých, aby túžili po pravde, mali odvahu a silu ju hájiť a nachádzali zmysel života
- za Božie požehnanie, odpustenie, lásku, telesné i duchovné dobrá a ochranu Panny Márie Karmelskej a sv. Michala archanjela pre Máriu a Stanislava a všetkých blízkych príbuzných
- za manžela, aby prijal Pána vo sviatostiach
- za mamu a 92-ročnú chorú starkú
- za pravdivosť a pokoj v nás, v Cirkvi a vo svete
- za deti, aby mohli a chceli mať deti; osobitne za najmladšieho syna Adama, za úplné vyličenie z drogovej závislosti a za jeho budúcu manželku
- za rodiny a osobitne za deti v našom spoločenstve rodín
- za manželstvo a uzdravenie vzťahov
- za pro-life lekáreň a za nové pracovné sily
- za zdravie a rodinu
- aby čo najviac ľudí poznalo Ježiša
- za neveriacich príbuzných, aby našli pravdu a zmysel života v Ježišovi Kristovi, a za zdravie a Božie požehnanie pre celú rodinu
- za pokoj vo svete a život viery v rodinách
- za rodinu Krčméryovcov a jej žijúcich členov, aby zostali hodní svojho mena
- za deti a mladých ľudí, aby si vybrali úzku cestu, rozvíjali svoje talenty a stavali svoj život na pevných základoch
- za pani učiteľku pre druháčku na základnej škole, keďže škola ešte nenašla učiteľku pre druhákov
- za naše deti
- za obrátenie mojich blízkych, aby uverili, že Pán je nad všetkým
- modlitba a vytrvalosť
- za Slovensko, Európu aj svet a na úmysel Svätého Otca
- za obnovu viery v rodinách
- za Andreja a Lenku
- za rodinu a dobré manželstvo
- za múdrosť pre politikov
- za spoločenstvo SLH
- za Vladka a Paulinku
- Let us pray for the renewal of the JOC

- For young people, that they discover the living and loving God to whom Dr Silvester dedicated his whole life
- For my ailing wife
- za obrátenie Slovenska a Ruska
- za mier, spravodlivosť a slobodu pre Ukrajinu a pre všetkých, ktorí sa cítia prehladaní alebo nepočutí a bojujú s duševnými ochoreniami
- za uzdravenie

▪ DISKUSIA ▪ KONFERENCIA ▪ SEMINÁR ▪ PREDNÁŠKA ▪ WEBINÁR ▪ DISKUSIA ▪ KONFERENCIA ▪

10. 9. 2026 | 14.30 – 16.30 hod.

Študentský domov Svoradov, Svoradova 13, Bratislava

DISKUSIA

KOLAKOVIČOVA RODINA

Pri príležitosti spomienky na úmrtie Silvestra Krčméryho
a narodenie Stjepana Tomislava Poglajena

PROGRAM

František Neupauer | **Profesor Kolakovič vo svetle nových výskumov**

Viktor Jakubov | **V šľapajach Kolakoviča**

Diskusia s hosťami | **František Mikloško, Terézia Rončáková**

Prosím, pred Tvojou modlitbou si vyber niekoľko úmyslov (alebo aspoň jeden) a modli sa cez deň na tento úmysel, obetuj svoje choroby, nepríjemnosti. "S Vami a za Vás bratia a sestry!"

Aktuálne sa do deviatnika oficiálne zapojilo 70 ľudí. Môžete sa pridať aj Vy. Vyplňte prosím dotazník so svojou prosbou (doplníme o 3 dni a pošleme Vám aktualizáciu).

LINK NA DOTAZNIK:

<https://forms.gle/znrNTaEEFYx4sU39>

1. DEŇ - SPRAVODLIVOSŤ

(1. septembra)

„Ježiš povedal zákonníkom a farizejom: „Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo dávate desiatky z mäty, kôpru a rasce, ale zanedbali ste, čo je v zákone dôležitejšie – spravodlivosť, milosrdenstvo a vernosť! Toto bolo treba robiť, a tamto nezanedbávať. Slepí vodcovia! Komára preciedzate a ťavu prehltáte.“ (Mt, 23, 23 -24)

SPRAVODLIVOSŤ

Dňa 25. augusta 2026 kázal kňaz v kostole u saleziánov v Trnávke v tomto duchu. „Kňaz hovoril o tom, že nikdy nevynechal modlitbu breviára. Ale zabudol povedať, že bol agentom Štátnej bezpečnosti.“

Kňaz kázal ďalej a poukazoval na dôležitosť spravodlivosti, milosrdenstva a vernosti. Na dôležitosť ďalších slov evanjelia: „Bol som hladný a dali ste mi jesť...“

Silvester vedel jasne a razantne poukázať na bezprávie. Ohradiť sa, keď bolo potrebné. Zastať sa iných a poukazovať na dôležitosť pravdy, práva, slobody.

MODLITBA

Pane, daj, aby sme vedeli, čo je v „zákone dôležitejšie“. Prvý z atribútov, ktorý odkrývame v dnešnom Evanjeliu, je atribút spravodlivosti.

Daj, aby sme v prvom rade od seba vyžadovali a žili spravodlivo. V rodine, v povolání, v práci, v obci, v štáte. Aby téma zákonov a spravodlivosti bola našou témou. Aby sme nezutekali pred dožadovaním sa spravodlivosti pre seba i pre iných. Vieme, že ak krivíme svoje postoje – zahmlieváním, zľahčovaním, skrývaním – budujeme kráľovstvo podvodu a klamstva.

Pane, daj nám milosť i silu budovať kráľovstvo pravdy, spravodlivosti a skutočného pokoja i mieru. Amen.

VÝZVA

Pouvažujem, či som niekedy nebol voči niekomu nespravodlivý (odsúdil som v mysli jeho správanie, zväčšil jeho chybu, nedbal na rady iných) a posnažím sa o nápravu.

Otče náš...

Zrkadlo spravodlivosti, oroduj za nás

Svätí naši priatelia v nebi, orodujte za nás.

Spravodlivosť je základom ľudského práva. Doprajme každému človeku spravodlivosť! Bojujme za práva ľudstva.... Nám treba spravodlivosti až k hrdinstvu! Len vtedy nám uveria, že kresťanstvo je stále živé, keď jeho spravodlivosť dôsledne uplatníme v živote!

Spravodlivosť by bola studená, keby nebolo lásky. Láska je schopná obetí. Láska je dôkazom, že sme pochopili dobro. Vie dávať, môžerobiť život pekným, teplým. Láska znamená, že sme v druhom človeku objavili Krista: ako sa nám Kristus dal, tak sa my dáme Jemu, v druhom človeku.

My musíme zorganizovať všetky najlepšie sily, riešiť sociálne problémy a dať sa do práce na prevýchove seba do apoštolátu. Prozreteľnosť nič nezariadi bez našej spolupráce. Preto sa nemožno opovážlivo spoliehať na mimoriadne zásahy Boha, čakať na zázraky a oddávať sa nečinnosti. My musíme kristianizovať celý život, všetky povolania, priemysel.

2. DEŇ – MILOSRDENSTVO

(2. septembra)

„Ježiš povedal zákonníkom a farizejom: „Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo dávate desiatky z mäty, kôpru a rasce, ale zanedbali ste, čo je v zákone dôležitejšie – spravodlivosť, milosrdenstvo a vernosť! Toto bolo treba robiť, a tamto nezanedbávať. Slepí vodcovia! Komára preciedzate a ťavu prehltate.“ (Mt, 23, 23 -24)

MILOSRDENSTVO

Pred rokmi kázal kňaz don Ján na Miletičovej v Bratislave počas nedele Božieho milosrdenstva. „V talianskej farnosti prišli do chrámu mladí ľudia. Rozhádzali sviece, znesvätili a pošliapali Eucharistiu. Jedna dievčina, v požehnanom stave, vykrikla: „Ak existuje nejaký Boh, nech sa na mne vypomstí!“ Všetci zmĺkli. Aj chalanom sa zdalo, že to už daná dievčina prehnela...”

Z dejín vieme, že štátny úradník, ktorý kopol do kňaza – väzňa... na tú nohu ochrnul. Rehoľná sestrička z rádu vykupiteľiek spomína, ako riaditeľ školy v Tatrách robil všetky možné prieky, aby sa na škole neučilo náboženstvo. „Kým som tu ja, náboženstvo sa nebude učiť!“ – povedal. Sestrička spomína: „V septembri sme na škole učili náboženstvo. V auguste totiž súdruh riaditeľ náhle zomrel...”

Akoby sme cez príklady z totalitného režimu, ktoré sú pravdivé a skutočné, chceli odkryť to, že so Slovom (Bohom) i so slovom sa nemáme zahrávať. Máme premýšľať nad tým, ako a čo konáme... Je to to najdôležitejšie?

Príbeh z talianskeho prostredia pokračoval takto: „Partia mladých mala v podvedomí slová svojej kamarátky. Očakávania boli rôzne. Niektorí oľutovali svoj skutok, konali pokánie... no táto dievčina nie... a teda v mysli im blúdili otázniky. „Aké sa jej narodí dieťa?“ „Bude mať ruky, nohy?“ „Nebude mentálne poškodené?“

Prvé správy z nemocnice všetkých prekvapili. Boli pozitívne. Narodil sa zdravý chlapček. Dobrá váha, bez vonkajších problémov. Postupne rástol, bol veľmi šikovný... a nakoniec, keď sa mal rozhodnúť, čo po strednej škole, tak mame povedal: „Mamka, chcem byť kňazom!“ A tak sa aj stalo.“ Kňaz končil kázeň slovami: „Takáto je Božia spravodlivosť. Volá sa milosrdenstvo.“ Po skončení homílie kostol stíchol. Mnohí plakali...

MODLITBA

Pane, dovoľ nám uveriť Tvojmu milosrdenstvu. Nechať sa ním preniknúť, prežiť, naplniť. Byť plnými milosrdenstva. Amen.

VÝZVA

Pomodlím sa za toho, kto mi robil zle. Ak je to možné, objímam ho. Ak ma predišiel do večnosti... dovoľm slzám, aby zmiernili moje/jeho/naše nemilosrdné konanie.

Otče náš...

*Zdravas ' Kráľovná, **Matka milosrdenstva**;
život náš i sladkosť a nádej naša, zdravas ' .
K tebe voláme, hriešni synovia Evy,
v tomto slz údolí stenajúci, plačúci.
A preto teda, Orodovnica naša,
obráť k nám tie svoje premilosrdné oči.*

*A nám Ježiša, ktorý je požehnaný
plod života tvojho, tam vo večnosti ukáž.
Ó milostivá a nad všetky pobožná,
ó presladká Panna, Matka Božia Mária. Amen.*

Svätí naši priatelia v nebi, orodujte za nás.

*Prvou podmienkou,
aby sme vedeli dnes
obstáť, je aby sme boli
vždy v posväcujúcej
milosti a privykli si
vzbudiť v sebe
dokonalú ľútosť a to
každý deň. Dokonalú
ľútosť možno vzbudiť
povzdychom: „Ježiš,
milosrdenstvo!“*

*Všetko, i spoločné zlo, vie Božia láska premeniť na
dobro. Prosme vtelené Milosrdenstvo – Krista, aby nás zaviedlo
do hĺbín vtelenia, aby sme úplne verili v Neho, v nekonečné
milosrdenstvo.*

3. DEŇ - VERNOSŤ

(3. septembra)

„Ježiš povedal zákonníkom a farizejom: „Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo dávate desiatky z mäty, kôpru a rasce, ale zanedbali ste, čo je v zákone dôležitejšie – spravodlivosť, milosrdenstvo a vernosť! Toto bolo treba robiť, a tamto nezanedbávať. Slepí vodcovia! Komára preciedzate a ťavu prehltáte.“ (Mt, 23, 23 -24)

VERNOSŤ

Často sa stretáme so slovným spojením. „Byť verný svojmu povolaniu.“

Kapitán špecializovanej policajnej jednotky pripravoval zásah voči ozbrojenej skupine v Humennom. Na aute urobil nákres. Presne zadal inštruktáž, kto má kde ísť. „Ty pôjdeš napravo!“ „Ty naľavo...“ „Vojdeš cez tieto dvere...“

Všetko bolo pripravené. Zrazu si šéf jednotky všimol, že jeden z jeho chlapcov ide úplne inde. Mal ísť naľavo a on išiel napravo. Kapitán zásahu vkladal do tohto chalana svoju dôveru, istotu, preto išiel ako prvý. A on v tejto najväčšej situácii zazmätkoval. Išiel zlým smerom a zrazu ďalší, podvedome, išli za ním, aj keď mali ísť úplne inde.

Toto jeho konanie ohrozilo celú jednotku. Skupina, voči ktorej zasahovali bola ozbrojená. Nakoniec sa im zásah podaril, ale konaním jedného nepozorného príslušníka špecializovanej jednotky... boli ohrození všetci.

„To čo si robil? Čo si ma nepočúval, keď som dával rozkazy?!“

Kapitán jednotky po rokoch spomína. Ten chlapec prežil nejakú konverziu. V kuse čítal Bibliu. Aj v práci, aj doma. Povedal som mu: „Chlapče, rozmysli si, čo chceš robiť... mám pochopenie pre Tvoje čítanie Biblie, ale tu si sa zachoval nesmierne neprofesionálne... mohli nás všetkých postrieľať...“

Chalan odišiel od jednotky a stal sa kňazom.

Nie je možné, aby som sa modlil v kostole a okrádal štát. Nie je možné, aby som dal menej asfaltu na cesty a skladal sa na výpalné. Nie je možné obohacovať sa na úkor pacientov. Buďme verní tomu, k čomu nás Pán pozýva i v rámci civilného povolania a rovnako aj v práci a v službe iným.

Nie je možné hlásať Božie slová a ohovárať pápeža, živiť svoje myšlienky ilúziami o hľadaní nových a nových teórií o konci sveta. Živiť v sebe nenávisť, nehladať cestu lásky.

MODLITBA

Pane, chcem si dnes plnšie uvedomiť dar a sľub vernosti. Tak v duchovnej oblasti (sviatosť krstu, kňazstva, manželstva...) ako aj v civilnom povolaní. Daj, aby som si od všemohúceho (!) Boha žiadal veľké veci a nebál sa vykročiť do neznáma na cestu svätosti a služby iným. Amen.

VÝZVA

Máme v sebe prvotné nadšenie a zápal? Skúsím sa vrátiť k veciam, ľuďom, knihám, ktoré nás k tomu povzbudia, prebudia... Alebo to skúsím nájsť na koncerte, na horách, či v tichu chrámu.

Otče náš...

Panna verná, oroduj za nás.

Svätí naši priatelia v nebi, orodujte za nás.

Ťažký hriech nielen že ničí človeka, ale odstraňuje Boha v človeku. ... Keď človek odstraňuje zo seba Boha, odstraňuje zo seba zároveň aj človeka.

Radosť je len tam, kde nie je hriech. Normálny stav je iba tam, kde nepanuje hriech.

Cirkev, to nie je len hierarchia, klérus, to nie je jediná forma Cirkvi. Cirkvou sme všetci, ktorí sme sa krstom stali členmi, údmi mystického tela Kristovho. ... Laik musí mať vedomie, že existuje sféra, úsek života, v ktorom má on špeciálnu misiu, kde len on môže vteliť, inkarnovať Krista.

4. DEŇ - MOJE VNÚTORNE POSTOJE

(4. septembra)

„Ježiš povedal zákonníkom a farizejom: „Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo sa podobáte obieleným hrobom, ktoré zvonka vyzerajú pekne, ale vnútri sú plné mŕtvolných kostí a všelijakej nečistoty! Tak sa aj vy navonok zdáte ľuďom spravodliví, no vnútri ste plní pokrytectva a neprávosti.“ (Mt 23, 27 – 28)

ZVONKU VYZERÁTE PEKNE, ALE VNÚTRI

Kňaz Juraj Semivan, morálny teológ, spomínal, ako sedel na lavičke spoločne s kolegami – kňazmi a fajčil tam tak on ako aj jeho kolegovia cigaretu. Zrazu išiel okolo kardinál Jozef Ratzinger. Všetci rad radom začali zhasínať cigarety. Tvárili sa, že sa nič nedeje... jeden otvoril narýchlo breviár.

Kardinál, neskôr pápež Benedikt XIV., k nim prišiel a povedal im: „Chlapci, radšej sa viac stráňte vnútorných nerestí ako tých vonkajších.“

Juraj Semivan často zdôrazňoval dôležitosť svedomia. Dokonca hovoril, že aj keď máme pokrivené svedomie, aj tak sa máme podľa neho riadiť. (pozri: V SLOVE Juraja Semivana, 2026).

Pohorší nás tetovanie na tele dievčiny. Pohorší nás nadávka v diskusii. Pohorší nás oblečenie...

A už nemáme čas pre dialóg, slzy, objatie... priateľský rozhovor.

V kupé vo vlaku boli štyria ľudia. Dievčina, ktorá malá umelo dotvorené výrazné pery, manželský pár dvoch Indov a jedna veriaci dievčina. Tá neskôr spomína: „Keď sme si mali objednať jedlo, tak táto dievčina – vyzývavo oblečená – sa prvá pýtala Indov, či im netreba pomôcť s prekladom. Vďaka tejto jej ochote pomôcť sme sa všetci dali do reči. Tí Indovia, na ktorých som sa predtým dívala s predsudkami... zrazu boli olympionici. Ona vyhrala na olympiáde zlatú medailu v hode oštepom. Bez jej otvorenosti by sme cestovali vlakom, alebo aspoň ja, so svojimi predsudkami v hlave... bez dialógu... len v myšlienkach, v ktorých nebolo málo posudzovania a odsudzovania.“

MODLITBA

Pane, ako Ťa môžem objaviť v každom človeku? Pomôž mi zhiknúť ako sv. Tomáš pri stretnutí s inými ľuďmi: „Pán môj a Boh môj!“ Chcem Ťa objaviť v iných s údivom, rešpektom, láskou. Amen.

VÝZVA

Skúsím dať „honor“, úctu, vyjadriť rešpekt človeku, ktorý si to nežiada. Budem zdvorilejší voči predavačke, žobrákovi, spolu sediacemu vo vlaku.

Otče náš...

Príbytok hoden cti, oroduj za nás.

Svätí naši priatelia v nebi, orodujte za nás.

„Neprišiel som, aby mi slúžili, ale aby som slúžil.“ My preto máme veľkú povinnosť slúžiť. Čím je človek viac inteligentný, tým skôr vidí, že to svetlo, čo dostal, nemá preto, aby ho schovával, ale že ho musí dať iným, oslobodiť a dvíhať iných. Má byť motorom, ktorý posunuje život ku Kristovi, proti všetkému búreniu egoistickej koncepcie dnešnej inteligencie, ktorá je diletantom v najzákladnejšej koncepcii človeka, v jeho túžbe po Nekonečne.

V čase smrti, keď sa duša líči od tela, cíti, že túži, celá túži po Bohu a chcela by hneď zaletieť k Nemu, lebo ju priťahuje tak, ako priťahuje magnet oceľ. Duša oslobodená od tela chce sa Bohu celkom oddať.

5. DEŇ - BDELOŠŤ

(5. septembra)

„Ježiš povedal svojim učeníkom: „Bdejte, lebo nevíete, v ktorý deň príde váš Pán. Uvážite pedsa: Keby hospodár vedel, v ktorú nočnú hodinu príde zlodej, veruže by bdel a nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej nevíete.

Kto je teda verný a múdry sluha, ktorého pán ustanovil nad svojou čel'ad'ou, aby jej načas dával pokrm? Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť. Veru, hovorím vám: Ustanoví ho nad celým svojím majetkom.

Ale keby si zlý sluha v srdci povedal: „Môj pán voľajako nejde“ a začal by biť svojich spolu-sluhov, jesť a piť s opilcami, pán toho sluha príde v deň, keď to najmenej čaká, a v hodinu, o ktorej sa nenazdá, oddelí ho a dá mu podiel medzi pokrytcami; tam bude plač a škripanie zubami.“ (Mt 24,42 – 52)

BUĎTE PRIPRAVENÍ

Na čo som dnes pripravený? Pomodliť sa? Ísť do kostola? Alebo som pripravený ako Mária, vykročiť do neznáma. Som plný odpovedí na všetko, alebo sa dokážem ešte spýtať s Máriou: „Ako sa to stane?“

Som pripravený sa pýtať: „Na čom záleží?!“ Alebo to už viem a chcem svoju pravdu nanútiť sebe aj iným?

„Zabudla som na to ako na smrť!“ povedala Gabika svojmu bratovi Silvestrovi Krčmérymu. Silvester, mladý vysokoškolák, jej dal hodinovú prednášku o tom, že na všetko môže zabudnúť, ale na smrť nikdy nemôže zabudnúť. Smrť je najdôležitejší okamih v živote.

Nezabúdajme ani na tých, o ktorých si myslíme, že tento okamih premrhali... spáchali samovraždu... neboli v posväcujúcej milosti. Spomeňme si na sv. pátra Pia, ktorý povedal o jednom samovrahovi: „Skôr ako dopadol z brala... to oľutoval.“

MODLITBA

Pane, daj, aby som bol pripravený zomrieť v každom okamihu. No daj mi milosť zomrieť sám sebe (pocitu svojej dôležitosti; že som to ja, kto zachráni svet, cirkev...), aby som konal slobodne a s verbou slúžil Tvoje vôle a nie svojim obavám a strachom. Amen.

VÝZVA

Pomodlím sa za duše v očistci. Môžem aj konkrétne na cintoríne v obci, kde som.

Otče náš...

Matka Dobrej rady, oroduj za nás.

Svätí naši priatelia v nebi, orodujte za nás.

6. DEŇ - BOŽIE KRÁĽOVSTVO

(6. septembra)

Ježiš povedal svojim učeníkom toto podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo sa bude podobat' desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli naproti ženíchovi. Päť z nich bolo nerozumných a päť múdrych. Nerozumné si vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. Múdre si vzali s lampami aj olej do nádob.

Keď ženích neprichádzal, všetkým sa začalo driemať a zaspali. O polnoci sa strhol krik: „Ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety!“

Všetky panny sa prebudili a pripravovali si lampy.

Tu nerozumné panny povedali múdrym: „Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú.“

Ale múdre odvetili: „Aby azda nebolo ani nám ani vám málo, choďte radšej k predavačom a kúpte si!“

No kým išli kupovať olej, prišiel ženích a tie, čo boli pripravené, vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili.

Napokon prišli aj ostatné panny a vraveli: „Pane, Pane, otvor nám!“

Ale on im povedal: „Veru, hovorím vám: Nepoznám vás.“

Preto bdejte, lebo nevíete ani dňa ani hodiny.“ (Mt 25, 1 – 13)

BUDUJEM BOŽIE KRÁĽOVSTVO

„Plakali sme, keď sme svojho bratranca videli v reportáži v televíznych novinách. Sesternica mu zavolała. „Ako sa máš?!“ „Dobre sa mám. Všetko je v poriadku...“ Dialóg pokračoval... „Ale my sme Ťa videli u kňaza Gombitu...“ Všetci sa rozplakali. Ich bratranec, dobrák od kosti, im nič nepovedal.

Nepovedal im, že mal úraz, nestihol splátky... a ani to, že podpísal zmluvu o tom, že za zlomkovú cenu predal dom, pozemky... Stal sa mužom bez domova. „Posielam mu raz do mesiaca balík s potravinami,“ povie pani, ktorá premýšľa nad situáciou starých ľudí, ktorí prišli o domov. Boli vyhodení z podnájmu... a ocitli sa na ulici.

Keď sa diali hrôzy nastupujúceho komunistického režimu (rok 1948 – 1950), profesorka Mária Pecíková povedala: „Najdôležitejšie je, aby sme budovali Božie kráľovstvo.“ Čo to znamená pre nás?

Neskôr, keď sa jej po návrate z väzenia pýtal Vladimír Jukl a Silvester Krčméry, čo majú podľa nej robiť, tak im povedala. „Dôležité je apoštolovať kňazov, povzbudzovať... a zaujímať sa o mladých.“

Čo je to, čo sa odo mňa dnes žiada v spoločnosti, v tejto dobe, v mojej kultúrnej „bubline“? Ako môžem ja budovať kráľovstvo Božie tam, kde som?

MODLITBA

Pane, daj, aby sme mali zásoby oleja v podobe dobrých skutkov. Aby sme mali dosť oleja v podobe toho, že prijmeme cudzinca... podelíme sa o obed (jeden do mesiaca) s rodinou, ktorá prišla o otecka, mamku.

Venujeme niekomu nie starý odev, ale mu kúpime nový a starý necháme pre seba.

Chceme takto žiť a živiť túžbu po vstupe do nebeského kráľovstva konkrétne a s láskou. Chceme si byť vedomí slov pred nebeskou bránou: „Bol som hladný a nedali ste mi jesť“. Pane pomôž nám, aby sme nezanedbávali konanie dobra. Amen.

VÝZVA

Silvester Krčméry vo väzenskom spise napísal svoju osobnú charakteristiku: „Mám rád ľudí (všetkých), prácu a veselosť.“ Akú charakteristiku by som ja napísal sám na seba? Skúsím sa nad tým zamyslieť a poznačiť si.

Otče náš...

Kráľovná všetkých svätých, oroduj za nás.

Sväti naši priatelia v nebi, orodujte za nás.

Kresťan nezomiera sám. Cirkev v modlitbách za zomierajúcich hovorí o svätcoch, mučeníkoch a vyznávačoch, ktorí všetci sú prítomní pri smrti kresťana. Je tu Panna Mária, Matka naša, ktorej sám Kristus povedal: „Hľa, syn tvoj!“ Nemôže nás opustiť, veď od detstva sme sa k nej modlili: „... teraz i v hodinu smrti našej.“ Matka, ktorá bola prítomná pri agónii opusteného Krista na kríži, je prítomná pri agónii každého kresťana.

Prosme preto Krista, aby sme chápali svoju podstatu, že náš zmysel je byť druhým Kristom. Prosme ho o milosť, aby sme pochopili, že prípravou na smrť v Kristovi je denné odpútavanie sa od stvorených vecí pre Krista, zriekanie sa, ustavičné odumieranie, obetovanie. Pretože smrť je posledná naša obeta, obeta Kristova, preto prijmeme akýkoľvek druh smrti a smrť – pro nostra totiusque mundi salute – pre našu spásu a spásu celého sveta Mu obetujeme.

7. DEŇ - MOJE BREMENO

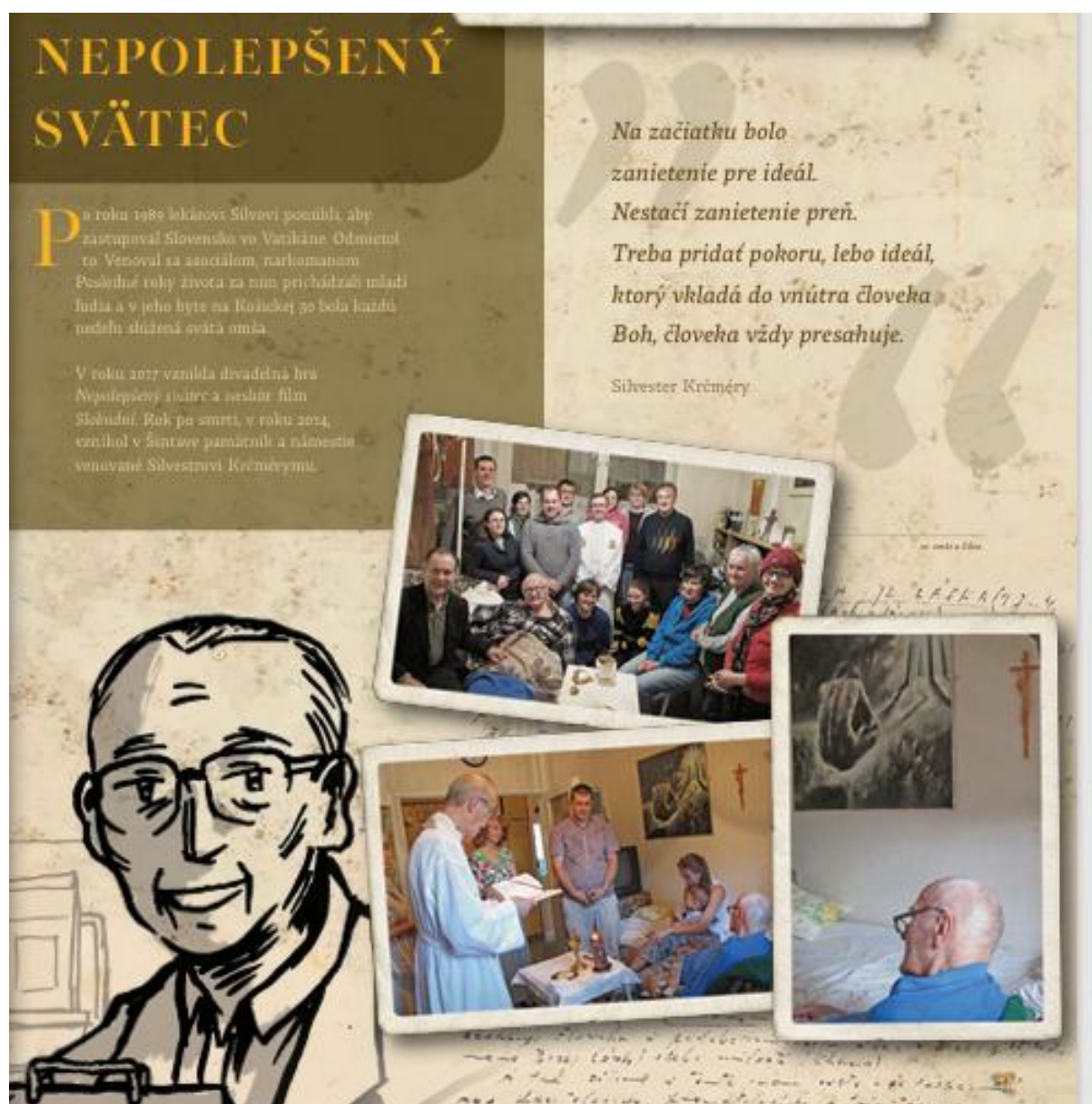
(7. septembra)

Ježiš začal svojim učeníkom vyjavovať, že musí ísť do Jeruzalema a mnoho trpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, že ho zabijú, ale tretieho dňa vstane z mŕtvych. Peter si ho vzal nabok a začal mu dohovárať: „Nech ti je milostivý Boh, Pane! To sa ti nesmie stať!“

On sa obrátil a povedal Petrovi: „Chod' mi z cesty, satan! Na pohoršenie si mi, lebo nemáš zmysel pre Božie veci, len pre ľudské!“

Potom Ježiš povedal svojim učeníkom: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.“

Ved' čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?! Alebo za čo vymení človek svoju dušu?! Lebo Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov.“ (Mt 16, 21 – 27)

VZIAŤ SVOJ KRÍŽ

Politický väzeň, salezián don Anton Srholec spomínal: „Rodičia, mamka, ktorej sa narodí ťažko zdravotne postihnuté dieťa, prijme tento kríž...“ Nepýta sa prečo. Miluje a kráča ďalej.

Rovnako mamka Silvestra Krčméryho, ktorej vo väzení boli dvaja synovia, zat', ďalší syn zomrel a ďalší emigroval... sa modlila za Silvovo prepustenie, no vždy dodala „Ale staň sa Tvoja vôľa, Pane“. Táto odovzdanosť milujúcej mamky vychovala svätca. Jej utrpenie sa zmenilo v diamant jej syna.

Rovnako sa to deje v tichosti v panelákoch, v domoch... kde nesú mamky, rodičia i deti kríž utrpenia. Kríž nenesieme sami. Nesie ho s nami Ježiš.

MODLITBA

Pane, daj nám citlivé srdce a ochotného ducha prijať kríž utrpenia, ponížovania, nepochopenia.

Pane daj, aby som ja nebol neúnosným krížom pre iných – doma, v práci, v spoločnosti. Amen.

VÝZVA

Skúsím pomôcť niest' kríž iným v dnešný deň. Ako? Poprosím Ducha Svätého o pomoc, aby som citlivo a s láskou niekomu pomohol. Na ceste do práce, do obchodu. Začatím dialógu vo vlaku, úsmevom, strelnou modlitbou. Premyslím si, ako by som na sv. Mikuláša mohol/mohla tajne niekomu niečo odovzdať, v skrytosti, s láskou.

Otče náš...

Útecha migrantov, oroduj za nás

Útecha zarmútených, oroduj za nás.

Svätí naši priatelia v nebi, orodujte za nás.

Prvou podmienkou, aby sme vedeli dnes obstáť, je aby sme boli vždy v posväcujúcej milosti a privykli si vzbudiť v sebe dokonalú ľútosť a to každý deň. Dokonalú ľútosť možno vzbudiť povzdychom: „Ježiš, milosrdenstvo!“

Kresťanstvo nie je stojatá voda, je pohyb, ide vpred alebo stojí, rozvíja sa alebo klesá, a to nie je možné bez našej spolupráce. Musíme celkom uskutočniť kresťanstvo. Cez duchovný život prevádzame modlitbu, prijímanie do života ako lekári, právnici, profesori. Kresťanstvo nie je fráza, ale život. ... Kristus je podstata a zmysel duchovného života, uskutočnenie

8. DEŇ - DUCH PÁNA

(8. septembra)

Ježiš prišiel do Nazareta, kde vyrástol. Podľa svojho zvyku vošiel v sobotu do synagógy a vstal, aby čítal. Podali mu knihu proroka Izaiáša. Keď knihu rozvinul, našiel miesto, kde bolo napísané: „Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok.“

Potom knihu zvinul, vrátil ju sluhovi a sadol si. Oči všetkých v synagóge sa upreli na neho.

A on im začal hovoriť: „Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste práve počuli.“

Všetci mu prisviedčali a divili sa milým slovám, čo vychádzali z jeho úst, a hovorili: „Vari to nie je Jozefov syn?“

On im vravel: „Akiste mi pripomeniete príslovie: Lekár, lieč sám seba! Počuli sme, čo všetko sa stalo v Kafarnaume; urob to aj tu, vo svojej vlasti.“

A dodal: „Veru, hovorím vám: Ani jeden prorok nie je vzácný vo svojej vlasti.

Ale vravím vám pravdu: Mnoho vdov bolo v Izraeli za dní Eliáša, keď sa zavrelo nebo na tri roky a šesť mesiacov a nastal veľký hlad po celej krajine. A ani k jednej z nich nebol poslaný Eliáš, iba k onej vdove do Sarepty v Sidone.

A mnoho malomocných bolo v Izraeli za proroka Elizea, a ani jeden z nich nebol očistený, iba Sýrčan Náman.“

Keď to počuli, všetkých v synagóge zachvátil hnev. Vstali, vyhnali ho z mesta a viedli ho až na zráz vrchu, na ktorom bolo ich mesto postavené, a odtiaľ ho chceli zhodiť. Ale on prešiel pomedzi nich a odišiel. (Lk 4, 16-30)

DUCH PÁNA JE NADO MNOU

Vidíme „ducha Pána“ v životných príbehoch ľudí, ktorí nás predišli do večnosti? Alebo poukážeme na smietku v oku iných?

Didier Rance, historik a bývalý národný riaditeľ francúzskej organizácie Aid to the Church in Need (ACN) spomína ako o Silvestrovi Krčmérym hovoril na konferenciách či sympóziách vo Francúzsku, Belgicku, Švajčiarsku a niekoľkokrát aj vo vysielaní katolíckeho rádia Notre Dame. Aj keď sa s ním stretol len niekoľkokrát, napísal: „Vyše tridsať rokov bol Silvo veľkou milosťou v mojom živote. Stretnutia s ním boli momentmi zdieľania viery a milosrdenstva. Bol prítomný v mojich myšlienkach, ktoré som venoval práci so svedkami viery od roku 1990 až po súčasnosť. Stal sa jedným z najpôsobilnejších svedkov, ktorých som počas mojich ciest v strednej a východnej Európe stretol. Celá trajektória jeho života smerovala od momentu, keď sa stal nasledovníkom fascinujúceho otca Kolakoviča. Pokračovala počas rokov väzenia a mučenia (tu vznikli jeho zásadné úvahy, pohľady na zlo a odolávanie zlu, vystupovanie pred sudcami), v táboroch.

Tiež počas rokov formovania podzemnej cirkvi, Rodiny, kde zohrával rolu „generála“. Myslím, že to boli najvýznamnejšie udalosti histórie kresťanstva v Európe v 20. storočí, ako aj v období po páde komunizmu. Jeho služby v uliciach a práca s ľuďmi závislými od drog či alkoholu – celý jeho život ukazuje, že Silvester Krčméry bol autentickým učeníkom a apoštolom cirkvi, veľmi tvorivým a pokorným. A predovšetkým bol úplne oddaný Kristovi

(„On je celý môj život,“ ako mi raz povedal). (...) Verím, že sa čoskoro začne proces blahorečenia doktora Silvestra Krčméryho. Alebo možno sa už aj započal?“

MODLITBA

Pane, daj, aby sme si vážili seba, druhých. Aby sme vedeli byť vďační za dar ľudí svätého života i mučeníkov v našej krajine. Daj, aby sme ich príbehy mohli odkrývať sebe i svetu. A objavovali v nich inšpiráciu milovať a slúžiť najbiednejším. Amen.

VÝZVA

Prečítam si, vypočujem, objavím príbeh neznámeho hudobníka, speváka. Skúsím v tomto príbehu objaviť niečo, čo sa dotkne môjho vnútra. (Pre starších – poprosím vnuka, vnučku, aby mi našli pieseň od skupiny Abba, pieseň Thank you for the music.... Spýtam sa ich, čo sa spieva v tejto piesni. Komu speváčka ďakuje za tento dar).

Otče náš...

Príbytok Ducha Svätého, oroduj za nás.

Sväťí naši priatelia v nebi, orodujte za nás.

Z lásky ku Kristovi sa budeme veľa modliť, lebo len modlitbou bude s nami dosiahnuté požehnanie a pomoc pre našu prácu. Duch Svätý bude s nami pracovať, preto musíme mať srdce prichystané pre Neho, musíme mu otvoriť dušu a povedať: „Pán, Boh a Svetlo moje, som tu, povedz, čo mám robiť!“

V modlitbe nesmieme byť k sebe zhovievaví, ale celkom dôslední. ... Bez meditácie nemožno si prehĺbiť presvedčenie. ... Premena sveta nie je premenou režimov! ... Skutočnú premenu sveta môže dokázať len silný, svätý človek.

Duch Svätý vylial sa zvláštnym spôsobom do nás vo sviatosti birmovania a svojimi osobitnými milosťami, darmi určil nás na apoštolát, na rozmnoženie Kristovho božského života vo svete, na uskutočnenie a šírenie Kristovho kráľovstva vo svete, aby sme my tiež boli svedkami Kristovými.

Duch Svätý je jednou centrálnou skutočnosťou nášho vnútorného života, hlavným princípom vtelenia do Krista, princípom života nás ako údov mystického tela Kristovho.

9. DEŇ – ŽASNIME

(9. septembra)

Ježiš zišiel do galilejského mesta Kafarnaum. Po sobotách ich učil a oni žasli nad jeho učením, lebo jeho slovo malo moc. V synagóge bol človek posadnutý duchom nečistého démona. Ten vykrikol veľkým hlasom: „Nechaj nás! Čo ťa do nás, Ježiš Nazaretský?! Prišiel si nás zničiť? Viem, kto si: Boží Svätý.“

Ježiš mu pohrozil: „Mlč a vyjdi z neho!“ Zlý duch ho hodil medzi nich, vyšiel z neho a neublížil mu.

Všetkých pojal strach a navzájom si vraveli: „Čo je to za slovo, že mohutnou silou rozkazuje nečistým duchom a oni vychádzajú?“

A chýr o ňom sa rozšíril po celom kraji. (Lk 4, 31-37)

ŽASNI

„Zažni aspoň kúsok sviece... nemaj prosím... strach...“ spieva sa v známej slovenskej piesni.

Slovo „žasni“ a „zažni“ majú k sebe veľmi blízko. Vedeli by o tom hovoriť jaskyniari. V hustej tme objavia krásu prírody. Pozorujeme ju aj my. V tme vidíme hviezdy...

Pre jedného Michala boli dve najväčšie prekvapenia tieto:

„Jednej veci stále nerozumiem. Obyčajné bielko vo vajíčku sa zmení na biely sneh. Obrovská záhada. Stále tomu nechápem. A v poslednej dobe ma prekvapila ešte jedna vec. So svojim 15-ročným synom som si meral veľkosť chodidla. Zistili sme, že máme rovnaké čísla topánok. Nechápem, kedy mu tá noha tak rýchlo vyrástla. Ešte pred necelým rokom bolo všetko inak...“

MODLITBA

Pane, nauč nás žasnúť ako dieťa. Tešiť sa ako dieťa. Milovať ako dieťa.

Chceme mať v sebe to vedomie dieťa: „Kedykoľvek môžem vbehnúť do náruče otcovej, mamkinej.“

Prosíme, daj aby to zažil každý človek vo vzťahu k Tebe. Zvlášť tí, ktorým ublížili najbližší. Ľudia, ktorí prišli o ocka, mamku. A ak je to Tvoja vôľa Pane, daj nech aj my poslužíme službou otvorenej náruče a objatia pre tých, ktorí to potrebujú. Amen.

VÝZVA

Skúsím sa zadívať na bábätko a ďakovať za dar života. I toho svojho.

Otče náš...

Príčina našej radosti, oroduj za nás.

Svätí naši priatelia v nebi, orodujte za nás.

Zmysel a veľkosť našej modlitby je v tom, že spája našu maličkosť s nekonečnosťou Božou. Dáva nám možnosť, aby sme boli blízki Bohu.

Treba v nás samých vybudovať nové základy, na ktorých bude Kristus Kráľ budovať svoje kráľovstvo. ... V modlitbách myslíme na všetkých, ktorí mobilizujú nesmiernu energiu, len aby mohli všade rozsievat' smrť a ničenie.

Vo svätej spovedi je obrodzujúci akt, ak sme svojimi pádmí, svojou zradou zničili znova živé údy Jeho tela. Spoved' odstraňuje prekážky rozvoja Krista v nás, ona sviatostným spôsobom nás odpútava od hriechu a odstraňuje všetko, čo nás odtrhuje od Krista a Jeho lásky.

AUDIO

https://www.nenapadnihrdinovia.sk/wp-content/uploads/2026/08/krcmery_korekcie.mp3

Na úmysel a poďakovanie za Svätého Otca:

Otče náš...

Zdravas Mária...

Sláva Otcu...

III. VÝZVA

8. september – DEŇ KRITICKÉHO MYSLENIA

V tento deň sa narodil muž, ktorého na Slovensku poznáme ako profesora Kolakoviča. Učil generácie pred nami vidieť v každom Ježiša. Tento deň je príležitosťou, aby sme sa aj my učili:

VIDIEŤ + POSÚDIŤ + KONAT'

Skúsme v tento deň, alebo v iný deň počas školského roka cielene vykročiť v duchu týchto zásad. Nezatvárať si oči. Premýšľať nad tým, čo vidíme, čítame... Podeliť sa o to s inými a skúsiť skrášliť prostredie, zlepšiť život sebe, či iným. Urobiť „MAGIS“ niečo navyše...

Stačí jeden deň v rok.

9. september – DEŇ ZÁUJMU O DISKRIMINOVANÝCH

V tento deň v našej krajine prijal parlament „kódex“ namierený proti vlastným občanom. Potrestaní boli preto, lebo boli inej národnosti. A s nimi boli trestaní aj ďalší občania (Slováci, ktorých vraj chcel tento štát všemožne chrániť) len preto, lebo pomáhali, žili príbeh svojej lásky, či manželstva s ľuďmi, ktorých štát diskriminoval.

Prijatý ŽIDOVSKÝ KÓDEX je našou hanbou. Hanbou minulosti. Nedovoľme, aby aj dnešná diskriminácia ľudí bola hanbou nás súčasníkov. Objavme v sebe odvahu zastáť sa spolužiaka, ktorý je šikanovaný. Inda, ktorý žije v našom susedstve. Vytvoríme priestor na škole, v obci, v kraji pre diskusiu o témach, ktoré nás musia trápiť. Keď vidíme, že sa niekomu ubližuje, alebo keď iný svojim správaním ubližuje spoločnosti.

10. september – DEŇ VĎAČNOSTI

V tento deň nás predišiel do večnosti MUDr. Silvester Krčmery. Cítíme v srdci veľkú vďačnosť za jeho príbeh. Pri ňom, na Košickej ulici 30 sa zrodil projekt a aj samotné OZ Nenápadní hrdinovia. Jeho príbeh nás inšpiruje a dodáva odvahu k ďalšej činnosti v duchu jeho odkazu: „Pamätajte na najbiednejších...“

Nájdime si jeden deň v roku (môže to byť aj deň Tvojich narodenín, posviacky chrámu, patróna Tvojej školy, narodenia spisovateľa), keď prejavíme vďačnosť človeku, ktorý si to zaslúži. Ktorý to nečaká. Ktorý slúži a pomáha.

V tomto roku 2026 je aj ROK DOBROVOLNÍCTVA, skúsme pre ďalšie desaťročia odštartovať tradíciu na našej škole, v obci, v regióne vytvorením takéhoto dňa. Symbolom dňa môže byť zapálená sviečka na hrobe osobnosti, odovzdanie ruže učiteľke, ktorá ma učila v prvom ročníku... pokosením záhrady starším ľuďom v našej obci, opravením plotu..

Priatelia, stačí, ak si zvolíte aspoň jeden deň a pôjdete do toho s nami. Jedine spoločne dokážeme zmeniť tento svet k lepšiemu. Jedine Ty, ja... my. Nebojme sa, vykročme s odvahou.

Za OZ Nenápadní hrdinovia, k 8. septembru 2026

Dominika a Fero

PS: Nižšie uvádzame aj verziu vhodnú na vytlačenie pre farnosť, školu...

VÝZVA NA NOVÝ ŠKOLSKÝ ROK

8. september – DEŇ KRITICKÉHO MYSLENIA

V tento deň sa narodil profesor Kolakovič (Poglajen), ktorý výrazne ovplyvnil viaceré generácie mladých ľudí na Slovensku. Viedol ich k tomu, aby si všímali svet okolo seba, premýšľali o ňom a nebáli sa konať.

VIDIEŤ + POSÚDIŤ + KONAŤ

Skúsme si počas školského roka vybrať deň, keď sa cielene zastavíme pri tom, čo vidíme, čítame a počujeme. Overujme informácie, diskutujme, vytvárajme si vlastný názor a skúsme urobiť niečo konkrétne pre zlepšenie svojho okolia.

Stačí začať jedným dňom.

9. september – DEŇ ZÁUJMU O DISKRIMINOVANÝCH

Dňa 9. septembra 1941 bol na Slovensku prijatý tzv. Židovský kódex – súbor diskriminačných nariadení namierených proti židovskému obyvateľstvu. Ľudia boli obmedzovaní a prenasledovaní len pre svoj pôvod.

Minulosť nám pripomína, aké nebezpečné je mlčať pri diskriminácii a nespravodlivosti. Všimajme si preto aj dnes ľudí, ktorí sú vylučovaní, ponižovaní alebo šikanovaní. Zastaňme sa spolužiaka, suseda či človeka, ktorý potrebuje pomoc. Vytvárajme v škole priestor na otvorenú diskusiu o predsudkoch, diskriminácii a rešpekte k druhým.

10. september – DEŇ VĎAČNOSTI

Dňa 10. septembra 2013 zomrel lekár a politický väzeň **Silvester Krčméry**, osobnosť, ktorej život bol spätý s pomocou druhým, občianskou odvahou a odporom proti totalitnému režimu. Jeho príbeh sa stal jednou z inšpirácií projektu Nenápadní hrdinovia.

Vyberme si počas roka deň, keď prejavíme vďačnosť človeku, ktorý pomáha druhým a často za svoju prácu neočakáva uznanie. Môže to byť učiteľ, dobrovoľník, sused, starý rodič alebo človek, ktorý sa stará o svoje okolie.

Vďačnosť nemusí zostať iba pri slovách. Môžeme niekomu pomôcť, upraviť zanedbané miesto, navštíviť osamelého človeka alebo poďakovať tomu, na koho sa často zabúda.

Stačí si vybrať jeden deň a urobiť niečo konkrétne. Aj malé skutky môžu postupne meniť prostredie, v ktorom žijeme.

OZ Nenápadní hrdinovia

VÝZVA

/ challenge /

DEŇ KRITICKÉHO MYSLENIA

VIDIEŤ · POSÚDIŤ · KONAŤ

Všímaj si. Overuj informácie.
Premýšľaj. Diskutuj.
Urob niečo dobré pre svoje okolie.

DEŇ ZÁUJMU O DISKRIMINOVANÝCH

Postav sa proti šikane,
predsudkom a vylučovaniu.
Zastaň sa spolužiaka, spolužiačky, učiteľa...
Buď všímavý. Vytváraj rešpekt.

DEŇ VĎAČNOSTI

Podakuj človeku, ktorý pomáha druhým.
Podakuj spisovateľovi, trénerovi,
Tvojmu prvému učiteľovi.
Vďačnosť ukáž aj skutkom.

Stačí si vybrať **jeden deň** a urobiť niečo dobré.

www.nenapadnihrdinovia.sk

CHALLENGE

/ challenge /

CRITICAL THINKING DAY

SEE • JUDGE • ACT

Pay attention. Verify information.
Think. Discuss.
Do something good for your community.

DAY OF SUPPORT FOR THOSE FACING DISCRIMINATION

Stand up against bullying,
prejudice and exclusion.
Stand up for a classmate, a teacher,
or anyone who needs support.
Be attentive. Build respect.

GRATITUDE DAY

Thank someone who helps others.
Thank a writer, a coach,
your first teacher.
Show gratitude through action.

Just choose **one day** and do something good.

www.nenapadnihrdinovia.sk

IV. PIESNE

Silvester Krčméry mal veľmi rád piesne. Rád spieval tieto piesne. Uvádzame ich v jazyku v akom ich spieval:

AUTORSKÁ PIESEŇ S. KRČMÉRYHO (zložená vo väzení)

Spieva sa v nej: Šavol, Šavol prečo ma prenasleduješ?“ Väzeň Krčméry v tých, ktorí ho mučili videl budúcich veľkých konvertitov. Priam nad kresťansky ich miloval.

https://www.youtube.com/watch?v=KIVrkmyYqvl&list=RDKIVrkmyYqvl&start_radio=1

PO RUSKY:

Dumala lajka...

https://www.youtube.com/watch?v=3iLeRKZaMA8&list=RD3iLeRKZaMA8&start_radio=1

Slovenská verzia piesne (s titulkami) – vhodné na spoločné spievanie:

https://www.youtube.com/watch?v=MNmtiHszE90&list=RDMNmtiHszE90&start_radio=1

PO TALIANSKY:

Mama

https://www.youtube.com/watch?v=h7sixHRL1mQ&list=RDh7sixHRL1mQ&start_radio=1

OBLÚBENÁ PIESEŇ SILVA (spievala sa na záver každej sv. omše a aj keď jeho telo bolo vkladané do hrobu).

Ježišu Kráľu, neba i zeme...

https://www.youtube.com/watch?v=rc_6DPJfqs&list=RDrc_6DPJfqs&start_radio=1

PROSME O NOVÉ POVOLANIA A VYTRVALOSŤ V DOBROM

https://www.youtube.com/watch?v=ApXQ9otxB8c&list=RDrc_6DPJfqs&index=2

V poľskom jazyku (s vďakou za dar priateľstva medzi lekárom Silvestrom Krčmárom a pápežom sv. Jánom Pavlom II.)

https://www.youtube.com/watch?v=HrejDpSuGGY&list=RDHrejDpSuGGY&start_radio=1

V. MODLITBA a PROSBA

Večné Slovo,
jednorodený Syn Boží,
nauč nás pravej veľkodušnosti.
Nauč nás Tebe slúžiť,
ako si to právom zasluhuješ:
aby sme dávali a nepočítali,
aby sme bojovali a nedbali na rany,
aby sme pracovali a netúžili po odpočinku,
aby sme sa obetovali a nečakali inú odmenu
ako vedomie,
že sme splnili
Tvoju svätú
vôľu.
Amen.

Svätí naši priatelia v nebi, orodujte za nás.

Matka dobrej rady, oroduj za nás.

Ježišu tichý a pokorný srdcom,
pretvor naše srdce podľa svojho srdca.

Amen.

Ak sa zapojíte do niektorého z projektov, napíšte nám na facebook [Nenápadní hrdinovia](#).
Ak vládzete pozvať k objavovaniu nenápadných hrdinov mladých ľudí, pozvite ich aj na stránku www.november89.eu

Ak chcete spolu s nami malou čiastkou (zrieknutie sa jedného obeda za mesiac) pomôcť sirotám a vdovám (pravidelne niekoľko rokov), napíšte Marcelke (mzamecnikova@gmail.com)

Ak chcete zaznamenať svoje myšlienky, podeliť sa o stretnutie s trpiteľmi za vieru (osobné spomienky), či poďakovať za dobrodenia deviatnika, napíšte Ferovi (frantisek.neupauer@gmail.com).

Ak by ste chceli podporiť naše aktivity, pomôcť nám, napíšte Dominike (nhrdinovia@gmail.com).

NENÁPADNÍ HRDINOVIA

Zostavovateľ:

© František Neupauer

Spoluzostavovatelia:

Dominika Semaňáková, Angelika Šrámková

Technická podpora:

Martin Pavlík, Tobiáš Bednár, Marek Duda, Tomáš Gerboc SVD,
Lubomír Soták

Fotografie:

František Neupauer, Pavol Demeš, Karol Dubovan, OZ NH

Preklad do anglického jazyka a úprava:

Vladimír Chripko, Monika Žižková

Gramatická úprava a pripomienky:

Maria Glovová, Angelika Šrámková, Mária Miľová

Text **modrou farbou** (myšlienky pri každom zastavení): Texty profesora Kolakoviča z publikácie, ktorá vyšla pre vnútorné potreby Spoločenstva Fatima. Ďakujeme za láskavé dovoľenie publikovať dané texty.

Výber textov z Evanjelia: Na základe liturgických čítaní od 26. augusta 2026